

Dos homes i un presumpte destí

La detenció del tinent d'alcalde de Burjassot, Santiago González, com a presumpte implicat en una xàrcia de prostitució de menors, ha tret a la llum pública les accidentades vides polítiques paral·leles de González i José López, actual alcalde de la població de l'Horta, també condemnat per injúries i pendent del veredicta definitiu del Tribunal Suprem. Amb el suport de l'aparell del PSOE, aquesta parella d'edils ha controlat un dels ajuntaments més importants del País Valencià. Ara, el poble de Burjassot demana la dimissió de tots dos, mentre l'afer de la prostitució s'eixampla i adquireix el volum de gran escàndol, amb moltes connexions per aclarir encara.

«**A** Rosa SOLER i Rosa PUIG i señor Vicente Badia Marín, Avogado y Doctor Graduado en Derecho, Excombatiente, Bieja Guardia, Fundador del SEU y Funcionario del Ayuntamiento de Burjassot, llamado en algunos tiempos Vicente El Facha.

Oy por sus ideas progresistas y su rotura con su pasado equivocado, se le conoce por el nomvre de Vicentico El Maulet (de Maula). Vicentico, no me fastidies, pero si tu as sido un cara toda tu vida, o es que no te acuerdas que as sacado dinero de todo el sufrido ciudadano que a caydo en

tus manos, ¡presumes de honradez! ¡no me jodas! Tu has sido toda la vida un sinvergüenza. Omvre. Te recordaria muchas cosas, pero considero que no bale la pena, ya debes sentirte bastante herido con el desprecio que practica esta casa sobre tu persona. Bete Badia libranos de tu pre-

sencia. Te perdonamos. AMEN.»

Aquesta desgraciada tirallonga d'insults i vexacions va ser repartida per totes les dependències de l'Ajuntament de Burjassot (l'Horta Nord), el matí del dia 2 de març de 1981. El cretinesc libel anava dirigit contra Vicent Badia, en

José López Domingo, alcalde de Burjassot

/ Carles Francesc

Santiago González, a la presó

/ Jordi Vicent

Marc González, alcalde dimissionari de Burjassot, per enfrontaments amb la famosa parella

aquella època funcionari de la corporació municipal, i ara jubilat i membre de la Unitat del Poble Valencià.

«El dia 27 de febrer de 1981, López Domingo i González Díez, aleshores tinents d'alcalde i únics alliberats que tenia el PSOE local, em van cridar al despatx de l'Alcaldia. Tot just aplegar, van començar a acusar-me d'haver redactat una instància d'un veí de Burjassot, Manuel Arroyo Zarzo, la qual definien com excessivament impertinent. La raó en què fonamentaven la incriminació va ser que el senyor Arroyo era amic personal meu.»

«També m'imputaren ser l'instigador i redactor d'una moció del ponent de Personal, Agustín López Ruiz, del PCPV, on es proposava que els regidors

alliberats —ells dos— fitxassen a l'entrada i a l'eixida de la jornada laboral, com qualsevol altre administratiu de la casa. Després de moltes voltes i revoltes, em digueren que estaven convençuts que els dos papers els havia fet jo. González Díez, colèric, fins i tot em va dir que m'atengués a les conseqüències. El següent dia hàbil va aparèixer damunt totes les taules aquell covard i criminal pamflet que tant de mal m'ha fet», recorda ara, per a EL TEMPS, el senyor Badia.

El 12 de juliol de l'any 81, Vicent Badia formula querella criminal per injúries contra els dos edils, els quals considera autors de l'escrit anònim. El 30 de setembre de 1982 el Jutjat d'Instrucció número cinc de València dicta acte processal contra José López Domingo —ja alcalde de

Burjassot— i Santiago González —tinent d'Alcalde, responsable d'Urbanisme—. Al juliol de 1983, és dictada sentència i l'alcalde és condemnat a tres mesos d'arrest, vint mil pessetes de multa, inhabilitació per a tot càrrec públic durant el temps de condemna i a pagar 250.000 pessetes d'indemnització a Vicent Badia. Ha recorregut al Tribunal Suprem, que a hores d'ara encara no ha resolt. La sentència va ser absolutòria per a l'altre inculpat, ara processat per corrupció de menors.

Els testimonis eren incontrovertibles. Concretament, Vicent Ramos Fenollosa, aleshores membre de la comissió de disciplina del PSOE de l'Horta Nord, i actualment alliberat de l'aparell socialista del carrer d'Albacete de València, va fer una declaració signada —en mans d'EL TEMPS— on, traduït, deia: «Que en la reunió mantinguda a Burjassot el dia vint-i-cinc de març d'enguany (1981), on hi havia entre d'altres, don José López Domingo i don Santiago González Díez, tots dos tinents d'alcaldes de l'Ajuntament de Burjassot, el primer dels al·ludits va reconèixer expressament i verbalment que havia estat l'autor del pamflet dirigit contra el funcionari de l'Ajuntament Vicent Badia Marin (...)

«Que, així mateix, en l'esmentada reunió Santiago González Díez es va declarar solidari amb la citada acció de José López Domingo i va assumir, verbalment, la responsabilitat de tal escrit. Que de tot això donarà testimoni en juí quan serà requerit.» No va ser així: a l'hora de la veritat, no va assistir-hi, tot i que sí que ho van fer Marc González, en aquells moments alcalde de Bur-

jassot, que també havia pres part en l'esmentada reunió del PSOE local; Manuel Arroyo, i Agustín López, regidor comunista encarregat de personal.

El PSOE encobreix i dona suport a la parella

No és d'estranyar l'espantada de Vicent Ramos, atesa l'actitud de l'aparell socialista pel que fa al contenciós. En un escrit de Vicent Badia adreçat al *Defensor del Pueblo* conta com: «Veladament, el PSOE de València fa saber a un fill del recurrent, Rafael, advocat en exercici i primer de la llista PSOE a Almàssera, que si el seu pare no retira l'acusació contra els processats, no podrà concórrer a les pròximes eleccions municipals com a cap de llista». I tenim constància que el 21 de desembre de 1982, Em-par Badia, filla d'En Vicent, envia una carta a Carles Tonda, dirigent del PSOE de València, denunciant el silenci observat per aquest partit davant l'acte processal de la parella, que des de febrer d'aquell any gestiona l'alcaldia i la regidoria de més pes específic d'una ciutat de prop de 40.000 habitants, una de les més importants del País Valencià. El mutisme del PSOE va continuar inalterable.

Però el comportament de la burocràcia psoista respecte a López Domingo i González Díez encara resulta més cridaner i escandalós, si recordem que, el 15 de setembre de 1981, Marc González, en aquelles dates alcalde i secretari general del PSOE de Burjassot, va adreçar un informe a la Comissió de conflictes del PSPV-PSOE contant part de la vida i alguns miracles de la indestruable parella.

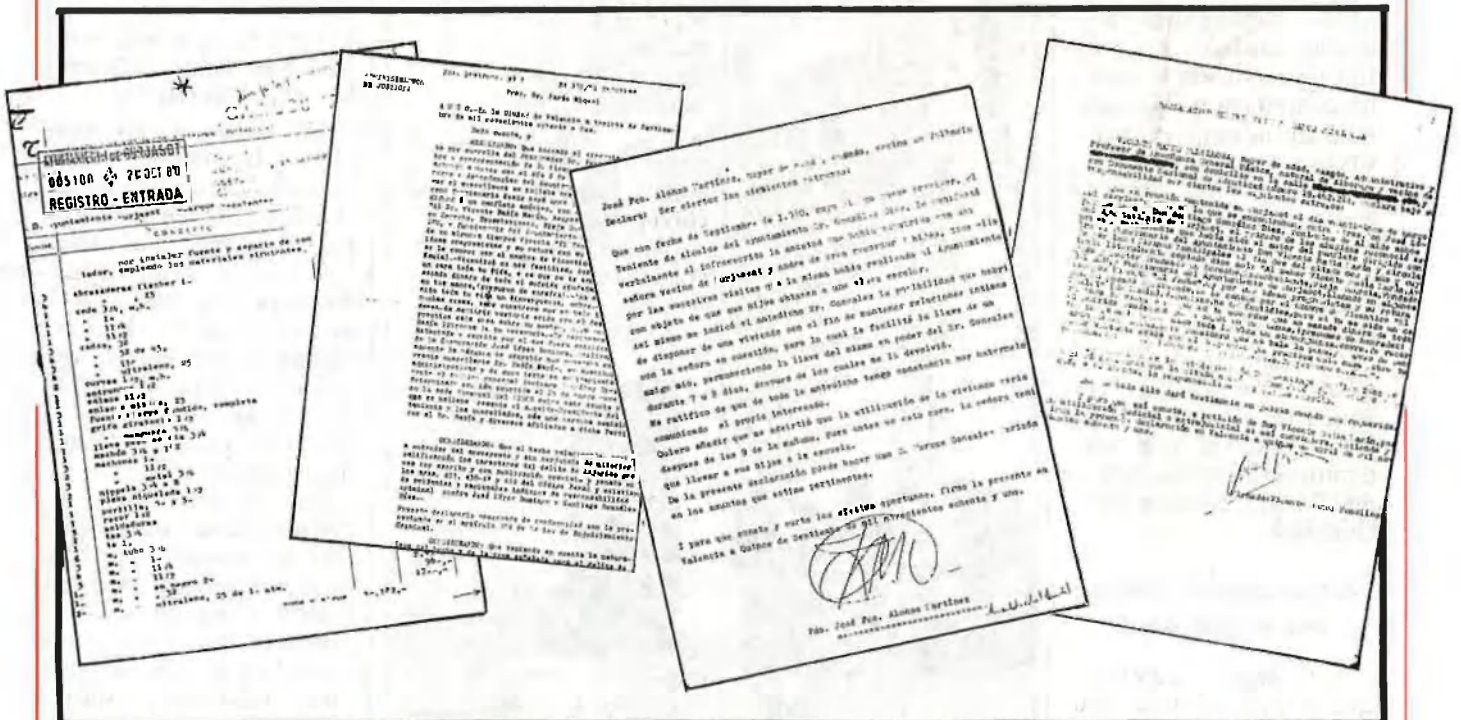
Aquesta comissió va

suspendre de militància provisionalment els dos implicats, però la comissió federal de conflictes, a Madrid, va considerar que es tractava de bregues i rivalitats personals, i per tant, no confirmava l'expulsió i restituïa tots els drets de militant de López i

cionari de l'Ajuntament, davant el qual l'esmentat funcionari ha elevat querrela criminal, després de l'acte de conciliació en el qual van negar els fets (afer Badia). 2) Abús de poder contra l'anterior funcionari. 3) Adoptar atribucions que no li cor-

d'on es pot deduir que l'encausat va exigir els favors sexuals d'una mare, aprofitant-se del seu càrrec de regidor d'Educació: si els seus fills volien tenir escola, ella havia de gitar-se amb ell. b) Abús de càrrec públic i apropiació de béns; des d'una màquina

fer en aquell dossier eren tan grosses i fonamentades en proves, que jo tinc la convicció moral que va ser esporgat de les arestes més incisives abans d'arribar a Madrid. I, si no va ser així, ¡pobre PSOE!», ens comenta l'autor de l'informe, Marc González, ex-

Documents que avalen pràctiques tèrboles des de les institucions democràtiques

González. Aquesta insòlita resolució va ser el detonant perquè Marc González i quatre regidors més dimittiren dels càrrecs i abandonassen el partit. López va passar a ser el nou batle de la població.

Escandalós i insòlit capteniment, en efecte. En el dossier elaborat per Marc González es feia referència exhaustiva de les activitats d'aquest famós tàndem, i s'hi aportaven proves documentals que confirmaven la irregularitat de les actuacions.

Pel que fa a José López Domingo, actual alcalde de Burjassot, els fets que s'hi relaten són: 1) Llançament d'un pamflet anònim insultant a un fun-

responen. 4) Irregularitat administrativa, ja que, sense registre d'entrada en un escrit dirigit a l'alcalde, contesta sense el seu coneixement ni el de la Corporació. 5) Suplantació de personalitat. 6) Ocultació d'informació a l'alcalde.

Respecte a Santiago González Díez, ara tancat a la presó acusat d'estar implicat en la corrupció de menors, s'hi afirma: a) Moralitat dubtosa. S'hi adjunta una declaració de J. F. Alonso Martínez,

d'escriure, passant per tota la gasolina que gastava com a particular, o el pagament de dues fonts públiques que mai no existiren, etcètera. d) Modificació de partides pressupostàries.

El document de denúncia matisava que els punts 1 i 2 de López, i el d) de González, eren comuns a tots dos. Tant l'informe com tota la documentació adjunta es troben, així mateix, en les nostres mans.

«Les denúncies que vaig

alcalde de Burjassot. «De fet —prosegueix—, quan vaig anar a parlar amb Leandro Picher, secretari d'organització del PSPV-PSOE, em va dir que no podia fer res per mi. Quan li vaig contestar que amb aquestes preses de postures s'estava desertitzant ideològicament el partit, es va limitar a insinuar un somriure mig cínic mig burleta.»

«I Maria Antònia Armengol, responsable de política municipal, em va insistir que calia transigir amb aquests personatges, que el PSPV no podia permetre's una crisi a l'Ajuntament de Burjassot; a pesar que sabia que la crisi s'esdevindria pel nostre

anunciat abandonat. Vaig ser tan temerari, que fins i tot vaig anar a veure Lerma, el qual em va rebre distant i molest, perquè l'importunava amb aquella nimietat d'afer.»

«Durant tot el temps que vaig suspendre de col·locació i sou la parella, vaig estar sotmés a una pressió xantatgística intolerable: cridaven per telèfon de matinada a casa i no contestava ningú; sicaris d'ells m'armaren diversos canyarets en ple carrer; aparegueren per tota la ciutat pamflets firmats per «el pueblo» on era titlat de dictador i de fer bons els alcaldes feixistes; intentaren acusar-me, fins i tot, de desfalc en l'Ajuntament, sense resultat. Tot aquest *via crucis* va acabar immediatament que vaig dimitir de l'alcaldia, fins el dia d'avui», conclou Marc González.

Antivalencianisme i amistat amb els constructors

Tot aquest conflicte, que té unes arrels de clar enfrontament entre moralitat i immoralitat públiques, el presenta l'actual alcalde de Burjassot d'una manera pintoresca, tot i que significativa. En unes declaracions fetes al diari *Levante*, dos dies després de ser condemnat per l'autoria del llibel contra Badia, s'explicava així: «Quizás sea porque yo siempre intenté frenar la implantación del nacionalismo en Burjassot, dentro del PSOE». I hi insistia: «Creo que he sido un hombre peligroso para el nacionalismo en Burjassot, dentro del PSOE.» El periodista, hàbil, ja se n'havia adonat, i en l'entradeta el definia d'igual forma. «José López, antinacionalista de toda la vida, permanece muy tranquilo.»

El lerroxisme més o menys instrumental d'aquest ex-botiguer té íntimes connexions, coherentment, amb la trama feixista de l'anticatalanisme local, d'una influència considerable entre els

a presumptes clients de les menors de la xàrcia de prostitució descoberta són de Burjassot. Un d'ells és, naturalment, Santiago González, tinent d'alcalde i regidor d'urbanisme. Els altres són dos construc-

mase haja alçat un edifici de quatre plantes en el solar conegut com la *fàbrica de gel*, quan sembla que només se'n podien bastir tres. Si aquestes curiositats són confirmades per la necessària investigació a fons que cal fer en l'interior de l'Ajuntament de Burjassot, la demanda de les dones de la població de l'Horta Nord, exigint la dimissió de Santiago González, caldrà ampliar-la.

No acaben ací els tripijocs i els embolics on és immers l'encara alcalde de Burjassot. Quan José López va accedir a l'alcaldia, l'estat de la tresoreria del municipi era sòlid. Ara mateix, un avanç de capital urgent del govern valencià ha salvat Burjassot del crac municipal. Quaranta milions han estat imprescindibles davant la falta de liquiditat de l'Ajuntament. Justament, tots els milions que han gastat de més en la construcció d'una nova casa-ajuntament, feta amb mentalitat de nou-ric i un luxe, diguem-ne, asiàtic: costarà més de vuitanta milions, en lloc dels quaranta programats.

Ha estat la profunda divisió dins del grup municipal socialista, que ostenta la majoria absoluta, la que ha propiciat i ha forçat la diligent actuació de bombardeig econòmic del Consell. Cinc regidors d'Esquerra Socialista van votar en contra la proposta de López per tal d'aconseguir diners a través d'un crèdit de Banco Hispano Americano. Aquests mateixos edils han denunciat l'alcalde davant de la comissió de conflictes del PSPV-PSOE, per una presumpta falsificació de l'acta de l'assemblea local, on, en família, es va acordar demanar crèdits. Potser, aquesta volta, els denunciants tindran més sort.

/ Carles Francesc

La restauració de l'Ajuntament de Burjassot ha costat quaranta milions més dels previstos

fallers de Burjassot. Tant que, la plaça buida que deixarà el molt presumpte corruptor de menors, quan el faran dimitir, serà ocupada pel probable militant del GAV i segur provocador antivalencianista Enrique Asensi Durá, que ocupa el número 15 de la llista municipal del PSOE.

Quatre dels vuit encausats tancats a la presó o en llibertat provisional per haver estat reconeguts com

tors, Manuel Martínez Castillo i Vicente Bellver Roig, propietaris de Construcciones Bellmase, i José Manuel Núñez Pérez, amo de la gasolinera *El Pozo*, situada a l'entrada de Burjassot.

Curiosament, sembla que havia estat programat fer fora aquesta estació de servei, segons les normes urbanístiques del mateix Ajuntament, i no ha estat així. Igual de curiós resulta que Construcciones Bell-